

Forudsætningen om kommunernes dispositionsfrihed bygger på den grundtanke, at det er hensigtsmæssigt, at kommunerne kan vurdere behovet konkret ud fra de unges forudsætninger og forholdene lokalt med hensyn til beskæftigelse og fremtidsmuligheder for de unge.

Udvalget vil i den forbindelse udarbejde et idékatalog med hensyn til tilbudet til de unge om supplerende uddannelse.

Det er i bemærkningerne til lovforslagets finansieringsbestemmelse nævnt med hensyn til uddannelsesudgifterne, at der ydes statstilskud til drift og deltagergodtgørelse svarende til uddannelsestilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. for indtil 5 timer pr. uge pr. deltager.

DA's repræsentanter opfatter ikke uddannelseselementet som centralt i lovforslaget. Lovforslagets bærende idé er at aktivere unge, der ellers ville synke ned i passivitet.

Denne aktivering opnås primært ved at give den unge en »arbejdstræning« og dermed en begyndende fornemmelse af og tilknytning til arbejdsmarkedet snarere end ved at uddanne ham/hende.

Repræsentanterne for LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF finder det uacceptabelt, at man ikke sikrer de unge en forbedring af deres kvalifikationer, idet mulighederne for etablering af en fast tilknytning til arbejdsmarkedet i høj grad er betinget af den enkeltes kvalifikationsniveau.

Det er derfor disse udvalgsmedlemmers opfattelse, at der bør ske en væsentlig styrkelse af uddannelseselementet i ordningen. Dette kan ske ved at forøge statstilskuddet, således at der gives tilskud til mere end 5 timers undervisning pr. uge. Alternativt vil der være mulighed for at opprioritere uddannelseselementet inden for den givne økonomiske ramme, hvis beskæftigelsestilbudet først skal gives efter 3 måneders forløb.

Socialministeriet bemærker hertil, at den økonomiske ramme for ordningen ligger fast, men at spørgsmålet om udbygning af uddannelseselementet er et centralt emne i udvalgets videre arbejde ud fra det erfaringsmateriale, der skal indsamles om virkningerne af ordningen.

Som led i en styrkelse af uddannelseselementet foreslår repræsentanten for DUF, at det gennem en stramning af bestemmelsen i lovfors-

slagets § 49 d gøres obligatorisk for kommunerne at give de unge tilbud om supplerende uddannelse, ligesom det bør overvejes på længere sigt at etablere forsøg med nye uddannelsesformer som supplement til de eksisterende uddannelsesforløb.

LO tilslutter sig DUF's forslag og finder herudover, at der bør indbygges en form for »job- og uddannelseskontrakt« i ordningen, så kommunerne får pligt til i samråd med den unge at fastlægge en samlet job- og uddannelsesplan, der kan være med til at forhindre, at den unge vender tilbage til kontanthjælpsystemet, men derimod sikrer den unge mulighed for at få en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Repræsentanten for Københavns og Frederiksberg Kommuner tilslutter sig forslaget om en form for »job- og uddannelseskontrakt«, men under den forudsætning, at kommunerne får en frist på 3 måneder til at udforme denne.

Det er udvalgets opfattelse, at der skal være så frie rammer som muligt for kommunerne med hensyn til den rent praktiske tilrettelæggelse af beskæftigelsestilbudet i kombination med supplerende uddannelse. Det skal være muligt at placere arbejde og uddannelse i blokke inden for måneden, når det blot sikres, at der er det nødvendige antal beskæftigelsestimer til, at det beregnede bruttoløsniveau opnås. Det skal således ikke være noget krav, at det antal arbejdstimer, som en given timeløn giver mulighed for, fordeles jævnt på ugedagene inden for en måned.

Udvalget har endelig drøftet, om det ved en ændring af konstruktionen af det foreslåede statstilskud til uddannelsesudgifterne på indtil 5 timer pr. uge pr. deltager er muligt at opnå en større fleksibilitet i uddannelseselementet. Kommunerne bør have adgang til inden for rammerne af statstilskuddet at give mere end 5 timers undervisning pr. uge til unge, der har særligt behov for uddannelse. Med henblik herpå foreslår udvalget, at statstilskuddet omlægges til et rammebeløb, således at tilskuddet for den enkelte kommune udgør et beløb, der svarer til 5 timer pr. uge $\times$ antallet af unge i ungdomsydelsesordningen.

6. Hvem skal rådgive og vejlede?

Udgangspunktet med hensyn til rådgivningen af de unge er, at kommunen – uanset om beskæftigelsen suppleres med uddannelse – le-